

33.1.3

(הוה אמינא כעובר מצוה וכשר קמ"ל) 5b → (אמר אביי כל מילתא דאמר רחמנא לא תעביד) 4b

1.	וַיִּתֵּן הָאִישׁ הַשֶּׁבַע עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא יִוָּכַל שְׁלֹחָה כָּל יָמָיו: דברים כב, כט
2.	מִלֵּל מִתְּנִיכָם תְּרִימוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת ה' מִכָּל חֲלָבֹו אֶת מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ: במדבר יח, כט
3.	וְלֹא תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהַרְיַמְכֶם אֶת חֲלָבֹו מִמֶּנּוּ וְאֶת קִדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא תִמְוָתוּ: במדבר יח, לב
4.	כָּל חֲלָב יִצְהָר וְכָל חֲלָב תִּירוּשׁ וְדָגָן וְרֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַה' לֶךְ נִתְּנִים: במדבר יח, יב
5.	אִךְ כָּל חֲרָם אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַה' מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאֲדָם וּבְהֵמָה וּמִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִפְקֹר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל חֲרָם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא לַה': ויקרא כו, כח
6.	אִךְ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר קֶשֶׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֲלָבָם תִּקְטִיר אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחַח לַה': במדבר יח, יז
7.	לֹא יִחְלִיפוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב וְאִם הִמֵּר יִמִּיר בְּהֵמָה בְּהֵמָה וְהִזְיָה הוּא וְתִמְוָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ: ויקרא כז, י
8.	אִךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַה' בְּבִהֵמָה לֹא יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׁוֹר אִם שֶׁה לַה' הוּא: ויקרא כז, כו
9.	וְיִצְאֵ אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְיָתֵן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא טז, יח
10.	לֹא יִבְקֹר בֵּין טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרִנוּ וְאִם הִמֵּר יִמְרִנוּ וְהִזְיָה הוּא וְתִמְוָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: ויקרא כז, לג
11.	מִלֵּאָתֶךָ וְדִמְעָתֶךָ לֹא תֵאַחֵר בְּכוֹר בְּנִידָתְךָ לִי: שמות כב, כח
12.	כֵּן תְּרִימוּ גַם אֶתֶם תְּרוּמַת ה' מִכָּל מַעֲשֵׂי־יְדֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתָם מִמֶּנּוּ אֶת תְּרוּמַת ה' לְאֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: במדבר יח, כח
13.	אֲלֵמְנָה וְגִרוּשָׁה וְחֻלְלָה זֶנֶה אֶת אֵלֶּה לֹא יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָה מִעֲמִי יִקַּח אִשָּׁה: ויקרא כא, יז
14.	כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרִצּוֹן יִהְיֶה לָכֶם: ויקרא כב, ב
15.	וְשׁוֹר וְשֶׂה שְׂרוּעִ וְקָלוּט נִדְבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגֹדֵר לֹא יִרְצָה: ויקרא כב, כג

I Dispute רבא/אביי of efficacy of a prohibited act

- a whatever תורה prohibited – if the person does it, the act is valid
- i argument: if it weren't valid, why would there be consequences?
- b whatever תורה prohibited – if the person does it, the act has no validity
- i response: מכות (or other consequences) – for violating the תורה's decree
- c challenge (to רבא): an אונס who divorces gets no מכות; must remarry her (v. 1)
- i answer: כל ימיו - his entire life, he still has the obligation to remarry her
- ii require him to remarry her; in any case, he violated the law
- d Alternate version (challenge to אביי): if he must remarry → his divorce didn't "work"
- i Answer: כל ימיו keeps the obligation on him to remarry her
- ii sets of עשה to make אונס a מכות (if he can remarry her)
- e Challenge (to רבא): taking תרומה from poor produce for good (תורם מן הרעה על היפה) – per v. 2 – yet is valid בדיעבד
- i Answer: per אילעא ר', interpreting v. 3 – must be קדוש, else there is no חטא נשיאת חטא
- ii verse needed to inform us that he is a חוטא, not just missing the ideal מצוה
- f Challenge (to אביי): tithing מינו מינו - which is invalid
- i answer: "ראשיתם" (v. 4) underscores a separate ראשית for each one
- ii if not for ראשית ט"א, ראשית ט"א grapes and olives, with separate "חלב"; but דגן assigns חלב to each
- iii Alternate: ראשית necessitates separation of grain from grapes, which are in one "חלב"-grouping
- g Challenge (to אביי): selling חרמים (v. 5 – doesn't work)
- i Answer: v. 5 stipulates הוא קדש קדשים הוא – it retains its status
- ii excludes בכור, which may be sold (if תם – only alive; if בעל מום – even if שחוט – v. 6), unlike מעשר
- h Challenge (to רבא): תמורה – violation of v. 7, yet it is a valid act (a: rest of v. 7 explicates that both are קודש)
- i teaches that both are קודש, not just his replacement
- i Challenge (to אביי): בכור (v. 6 forbids פדיון); even if he tries, cannot "redeem" it
- i Answer: "הם" (ibid) establishes that it will always have status of בכור
- ii teaches that only בכור is offered, not its תמורה
- 1 infers that from v. 8
- 2 agrees that v. 8 is the source; "הם" used to teach בכור or מעשר that get mixed with other עולין are offered
- (a) infers from v. 9 – still has identity even though it is much less than הפר → דם הפר
- (b) follows יונתן ר', each is offered separately (on מזבח פנימי) → doesn't teach about ז"א → ז"א
- j Challenge (to אביי): מע"ב – may not redeem (v. 10) – and it isn't effective if he tries (a: infer via העברה::העברה)
- k Challenge (to רבא): designating תרומה before ביכורים (v. 11) – valid (a: v. 12 מכל מעשרותיכם - groups them together)
- i for distinction between לוי taking מע"ר before תר"ג taken at כרי or in field
- l Challenge (to רבא): if ג"ג marries אלמנה (v. 13) (a: לא יחלל) implies that the קידושין are valid
- i teaches that both she and the child are חללים
- m Challenge (to רבא): מקדיש בע"מ (v. 14) – yet is הקדש (a: v. 15 – לא ירצה) → not מרצה but is קודש
- i informs us that it may not be brought